

JAIN KRANTI જૈન ક્રાંતિ

Vol. 14 | Issue 8 | Mumbai | December - 2023 | Price Rs. 25/- | Pages : 28

 મૃત્યુનું Celebration

 વિદાયને Welcome

 દેવલોક પ્રાગટ્યનો Chance

 પ્રભુમિલનની Opportunity

 મૃત્યુનું Planning

ગુરુના Blessings

પરમ આરાધના

મારું DREAM... મારું AIM... મારી PRAYER...

પરમ આરાધના... સંવેગ-નિર્વેદની ભાવના

પરમ આરાધના...

મૃત્યુને આવકારી, મૃત્યુનો મહોત્સવ બનાવવાની એક ઉત્કૃષ્ટ અને ઉત્તમ આરાધના છે.

જેમાં, સ્વ માટે પૂર્ણ પ્રસન્નતા અને પૂર્ણ આનંદ હોય.

જેમાં, પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રેમ, આત્મિક આકર્ષણ અને સંવેગભાવ હોય,

જેમાં, આરાધના કરાવનાર 'ગુરુ' પ્રત્યે પૂર્ણપણે ભાવ, ભક્તિ, સમર્પણતા, શ્રદ્ધા અને દૃઢ વિશ્વાસ હોય.

જેમાં, ઘર, પરિવાર, સંસાર, મોહ, માયા, રાગ પ્રત્યે ત્યાગના ભાવ હોય, નિર્વેદ ભાવ હોય !

સંવેગ અને નિર્વેદની ભાવનાથી સમૃદ્ધ પરમ આરાધના,
આત્મશુદ્ધિ સાથે આત્મસ્વરૂપ પ્રાગટ્ય કરવાની અંતિમ આરાધના છે.

પરમ આરાધના... art of DEATH

જૈન દર્શન એક એવું દર્શન છે,

જેમાં Art of Living માટે શ્રેષ્ઠ સાધના બતાવી છે,
તો Art of Death માટે ઉત્તમ આરાધના બતાવી છે.

એ અલ્પ સમયમાં શું આરાધના કરવી જોઈએ ?

Art of Death... અર્થાત્ મૃત્યુ સમયે શું ભાવો હોવા જોઈએ ?

મૃત્યુને પણ સહજ welcome કંઈ રીતે કરવું જોઈએ ?

એ સમયે અનાદિ અનંતકાળના દેહાસક્તિના ભાવથી મુક્ત કંઈ રીતે થવું જોઈએ ?

જીવતાં જીવતાં આ જીવન - આ સમય આપણને Art of Living તો શીખવી રહ્યું છે,

પણ શું આપે lifeની end momentsનું planning કર્યું છે ?

શું Art of death વિશે જાણવું અને સમજવું છે ?

માત્ર આપની આ moments નહીં,

માત્ર આ ભવની moments નહીં પણ ભવોભવની બધી જ પળોને

સુધારી સાર્થક કરનાર આરાધના એટલે પરમ આરાધના !

વાંચો જૈન ક્રાંતિનો આ અંક !

: FORMER EDITOR :
SHREE RASIKBHAI PAREKH

: PUBLISHER :
SHREE DEEPAKBHAI BHAYANI

: EDITOR :

SHREE PRATIMABEN BADANI
SHREE KUNJANBEN CHHEDA

: CONTACT :

PARASDHAM
VALLABH BAUG LANE, TILAK ROAD,
GHATKOPAR (E), MUMBAI - 400077
PH: +91-22-25015152

: EMAIL :

connect@parasdham.org
website: www.parasdham.org

: JOIN US ON :

www.facebook.com/ParasdhamIndia
www.youtube.com/ParasdhamTV

Printed, Published, Edited and Owned by
DEEPAK K. BHAYANI

Printed at

Arihant Printing Press
Ghatkopar (E), Mumbai - 400 077
and

Published at

202, Satellite Building,
Opp. Mistry Complex, J. B. Nagar,
Andheri (East), Mumbai - 400 099

: SUBSCRIPTION :

LIFE TIME (WITHIN INDIA) : ₹ 2500
FOR 2 YRS. (WITHIN INDIA) : ₹ 500
LIFETIME (INTERNATIONAL) : ₹ 20000
FOR 1 YR. (INTERNATIONAL) : ₹ 2500

આપશ્રીને 'જૈન ક્રાંતિ'ને અનુદાન આપવું હોય તો
સંપર્ક : +91-9324808181

TO KNOW MORE ABOUT
PARAM GURUDEV
CONTACT ON: +91-9860905678

પરમ આરાધના...??!!

-પરમ ગુરુદેવ

જૈન ધર્મ એક એવો ધર્મ છે, જે માત્ર જન્મનો જ ઉત્સવ નહીં પણ મૃત્યુનો પણ મહોત્સવ ઉજવે છે.

જેનો ઉદય છે, એનો અસ્ત છે.

જેનું સર્જન છે, એનું વિસર્જન છે.

જેનો જન્મ છે, એનું મૃત્યુ પણ અવશ્ય છે.

જેનો જન્મ છે, એનું મૃત્યુ તો નિશ્ચિત છે જ, તો મૃત્યુ સમયે અંતરમાં શું હોવું જોઈએ ?

અફસોસ કે આત્મસંતોષ ?

જે પરમ આરાધક હોય છે, એના ચહેરા પર અંતિમ સમયે પ્રસન્નતા અને અંતરમાં આત્મ સંતોષ હોય છે.

પરમ આરાધના.. અર્થાત્ સંથારો !

પરમ આરાધના એ જૈન ધર્મની શ્રેષ્ઠ સાધના છે, અપૂર્વ આરાધના છે. પરમ આરાધના એ વીરતાનું પ્રતિક છે, જેમાં ધીરતા, વીરતા અને ગંભીરતાનો સમન્વય છે. પરમ આરાધના એ અંત સમયની આરાધના છે, મૃત્યુને આવકારી, મૃત્યુને સુધારવાની આરાધના છે.

પરમ આરાધના એ સ્વયંની સમજ અને જેમની પાસે **right vision** છે એવા સક્ષમ ગુરુની કરુણા દૃષ્ટિથી સર્જાય છે.

પરમ આરાધનામાં positive feelings સાથેની વિદાય હોય છે. એ વિદાયમાં પરમ આનંદ સાથે આત્મસંતોષનો ભાવ હોય છે. મૃત્યુની વેદના કરતાં નવજીવનનો આનંદ વધારે હોય છે.

પરમ આરાધનામાં આરાધક પળે-પળે મૃત્યુને નિહાળતા હોવા છતાં મૃત્યુને સહર્ષ સ્વીકારતા હોય છે, મૃત્યુને પ્રેમથી welcome કરતાં હોય છે. પળે-પળે મૃત્યુની નજીક જતાં હોવા છતાં 'પરમ'ની, પરમાત્માની સમીપ જવાનો અનુભવ કરતાં હોય છે.

પરમ આરાધના એક પ્રકારની inner cleaning process છે, તો સાથે-સાથે અધ્યાત્મના માર્ગ પર આગળ વધવા માટેની અંતર ભાવના છે.

પરમ આરાધના એટલે પ્રથમ સર્વ પ્રકારની ઇચ્છાઓનું મૃત્યુ અને પછી મૃત્યુનું સ્વાગત કરવાની સાધના !

પરમ આરાધના જેમાં વ્યક્તિને ન જીવવાની ઇચ્છા હોય, ન મૃત્યુની ઇચ્છા હોય, જે પરિસ્થિતિ હોય તેનો સમભાવે, સહજતાથી સ્વીકાર હોય.

પરમ આરાધના એ આત્મ ચેતના જાગૃત કરાવતી, પાપોનું પ્રાયશ્ચિત કરાવતી, ક્ષમાભાવના પ્રગટ કરાવતી, આત્માની શુદ્ધિ કરાવતી, આત્મ ભાવોને વિશુદ્ધ બનાવતી, ઉપકારભાવ અને અહોભાવ પ્રગટાવતી, શરણભાવનો સ્વીકાર કરાવતી, પરમાત્માના ભાવદર્શન કરાવતી અનન્ય આરાધના છે.

પરમ આરાધના સંસારથી દૂર અને પરમાત્માની સમીપ લઈ જતી શ્રેષ્ઠ અને સમ્યક્ આરાધના છે.

પરમ આરાધના

ભવ સુધારક મહોત્સવ!

— પરમ ગુરુદેવ

મહોત્સવ એને જ કહેવાય જેમાં સ્વાગત હોય, આવકાર હોય. જેમાં સ્વાગત ન હોય તે મહોત્સવ કેવી રીતે હોય? જેમાં આવકાર ન હોય એ ઉત્સવ કેવી રીતે હોય?

મૃત્યુને મહોત્સવ બનાવનારાં તત્ત્વ છે મૃત્યુની સભાનતા, મૃત્યુનો સ્વીકાર અને મૃત્યુનું સ્વાગત! મોટાભાગે વ્યક્તિને મૃત્યુની સભાનતા હોતી જ નથી. મૃત્યુને મૃત્યુરૂપે જોવાની જે ભાવનાઓ હોય છે એની ઓળખ હોતી જ નથી, માટે જ કેટલીક વ્યક્તિઓ એવી હોય છે, જેમને મૃત્યુની અનુભૂતિ થતાં પહેલાં જ મૃત્યુ થઈ જાય છે અને બહુ જ ઓછા એવા હોય છે જે સમજપૂર્વક, સહજભાવે મૃત્યુને આવકારી શકે છે, મૃત્યુને સ્વીકારી શકે છે, મૃત્યુનો મહોત્સવ કરી શકે છે.

જેમાં મૃત્યુનું સ્વાગત હોય તે મૃત્યુનો મહોત્સવ હોય. સ્વાગત એનું જ હોય જેના પ્રત્યે અંદરથી સદ્ભાવના હોય. આવકાર એનો જ

હોય જેના પ્રત્યે આત્મિયતા હોય.

મૃત્યુનો આવકાર કોણ કરી શકે?

દેહમાંથી પ્રાણનું અલગ થવું એ છે મૃત્યુની વાસ્તવિકતા! જે વારંવાર કાયોત્સર્ગ દ્વારા મૃત્યુની વાસ્તવિકતાનું rehearsal કરે તે મૃત્યુને આવકારી શકે.

કેમ કે, જેમ-જેમ rehearsal વધે તેમ-તેમ realisation વધે. જેમ-જેમ realisation વધે તેમ-તેમ જીવન પ્રત્યેનો અભિગમ જ બદલાઈ જાય.

મૃત્યુ આજ નહીં તો કાલ, કાલ નહીં તો ક્યારેક તો આવવાનું જ છે!

કોઈને અચાનક heart fail થાય, કોઈ hospitalમાં રીબાય, કોઈનું ઊંઘમાં જ મૃત્યુ થાય પણ બહુ ઓછા એવા હોય જે પરમ આરાધનાની સાધના દ્વારા મૃત્યુનો સ્વીકાર કરે.

કેટલાંય કલ્પના કરતાં હોય છે કે, મૃત્યુ સમયે હું ક્યાં હોઈશ? મારી આસપાસ કોણ

હશે? મારી પરિસ્થિતિ કેવી હશે? મૃત્યુની પળોનો અહેસાસ કેવો હશે? એ સમયે શું થતું હશે?

ઘણીવાર કલ્પનાઓ પણ વાસ્તવિકતાને સુધારી દેતી હોય છે. જેની કલ્પના જ ન કરી હોય અને અચાનક જ આવે તો અણધાર્યો આઘાત આપે, અણધાર્યું આર્તધ્યાન કરાવે, પણ જો સમજેલું હોય, સ્વીકારેલું હોય, આવકારેલું હોય તો!

**જો સમજ હોય તો કદાચ
મૃત્યુને સહજ બનાવી શકાય.
મૃત્યુની સહજતા એ જ
મૃત્યુનો મહોત્સવ હોઈ શકે.
સહજ મૃત્યુ એ
સાધકતાની નિશાની છે.**

મૃત્યુ કોને નથી આવતું?

જેનો જન્મ થયો છે, તેનું મૃત્યુ તો નિશ્ચિત છે જ! એનાથી મોટી વાત એ છે કે લાખો મૃત્યુ

તો આપણે જોઈને આવીએ છીએ, તો પછી એનો ડર શા માટે ?

ઘણીવાર એવું પણ બને જેનો સૌથી વધારે ડર લાગતો હોય એ જ ક્યાં આવીને જતું રહે એની ખબર પણ ન પડે ! વારંવાર પોતાના મૃત્યુની કલ્પના કરવી એ મૃત્યુને સહજ બનાવવાની process છે.

મૃત્યુ આવવાના options કેટલાં ?

મૃત્યુના વિકલ્પો કેટલા ?

સૂતા-સૂતા ઊંઘમાં, કોઈની સાથે વાતો કરતાં-કરતાં hospitalમાં, accidentમાં, બેઠાં-બેઠાં, ઘરતીકંપમાં, બીમારીમાં... કેટલાં વિકલ્પો છે, ગણી શકાય એટલાં જ ને !

કલ્પના કરવાની accident થશે તો શું થશે ? એ સમયે મારી પાસે કેટલો સમય હશે ? કેટલી minutes હશે ? એ અંતિમ ક્ષણોમાં હું શું કરીશ ? મને કોણ યાદ આવશે ? મારે શું કરવું જોઈએ ? જો આ બધી કલ્પના કરી હોય તો એ સમયે શું કરવું એનું પણ planning થઈ જાય. જો planning કરેલું હોય કે એ સમયે મારે સર્વ જીવોની ક્ષમાપના-આલોચના કરી સાગારી સંથારો કરવાનો છે, એ ભાવ સ્મૃતિમાં આવી જાય. તો તે સમયે ભય કે ગભરામણ ન થાય, શું થશે અને શું કરુંની મૂંઝવણ ન થાય, સીધું ધ્યાન પરમાત્મામાં, આલોચનામાં અને ક્ષમાપનામાં લીન થઈ જાય !

જેટલાં કલ્પનાના ઊંડાણમાં જશો એટલો આત્મા એ ભાવ માટે strong થશે.

જેમને જીવનથી સંતોષ હોય, તેમને ક્યારેય મૃત્યુનો અફસોસ ન હોય.

પરીક્ષા વખતે એને જ અફસોસ થાય, જેમણે આખું વર્ષ કોઈ planning કે preparation ન

કર્યું હોય.

એવું ક્યારેય ન બને કે

direct મૃત્યુ થઈ જાય.

દરેક વ્યક્તિને ઓછામાં ઓછી ચાર-પાંચ minutes તો મળે જ ! એટલે જો પહેલેથી કલ્પના કરી હોય, rehearsal કરેલું હોય, preparation કરેલી હોય કે આ પરિસ્થિતિમાં હું આમ કરીશ અને એને જો memoriesમાં fit કરેલું હોય તો અંત સમયે click થઈ જ જાય !

પણ મોટાભાગે થાય શું ?

પહેલાં કોઈ કલ્પના ન કરી હોય એટલે કોઈ preparation પણ ન હોય, એટલે જ્યારે અચાનક જ કંઈ બને ત્યારે ગભરાટમાં ન કાંઈ યાદ આવે, ન કાંઈ સુઝે અને એટલીવારમાં સમય પૂરો થઈ જાય !

મૃત્યુ ગમે ત્યારે આવી શકે છે, ગમે તે પ્રકારે આવી શકે છે, માટે જો પહેલેથી તૈયારી હોય તો સ્વસ્થતા રાખી શકાય છે.

એક સૂત્ર છદમસ્થે હંમેશાં યાદ રાખવું, **Death નક્કી જ છે, date મને ખબર નથી !**

હર એક કલ્પનાનું, હર એક વિકલ્પનું વારંવાર rehearsal કરવું જોઈએ.

અચાનક મૃત્યુ આવે અને જો આપણે prepared હોઈએ તો આપણે આપણા મૃત્યુને સુધારી શકીએ છીએ, મૃત્યુને મહોત્સવ બનાવી શકીએ છીએ અને મૃત્યુનો સહજભાવે સ્વીકાર

પણ કરી શકીએ છીએ, અન્યથા આર્તધ્યાન, ભય અને ગભરાટના કારણે મૃત્યુ બગડી પણ શકે છે.

જેનો અંત સુધરે તેનો અનંતકાળ સુધરે !

મહોત્સવ ક્યારે ઉજવી શકાય ?

જ્યારે એનું proper planning કર્યું હોય, પૂર્વ તૈયારી કરી હોય ત્યારે !

અંત સમયે શું બહાર આવે ?

તમારા અંતર સુધી

જે પહોંચી ગયું હોય તે જ !

આખું જીવન તમે જે મંત્ર,

જે સ્તોત્ર, જે સ્મરણ, જે સ્તુતિ,

જે સાધના કે જે આરાધના આત્મસાત્

કર્યા હોય તે જ અંત સમયે બહાર

આવશે. અંત સમયે એ જ કરવું

જોઈએ, જે આખી જીંદગી કર્યું હોય,

જેથી એ સહજતાથી બહાર આવે અને

સહજતાથી થઈ પણ જાય !

અંત સમય નજીક લાગે ત્યારે

આસપાસમાં કોઈ ન રહે તેવું

વાતાવરણ સર્જવું જોઈએ, જેથી

લાગણી, મોહ, માયા, મમત્વથી મુક્ત

થઈ 'સ્વ'માં, ભક્તિમાં જોડાઈ શકાય.

મૃત્યુને મહોત્સવ બનાવવા માટે પ્રથમ સ્વીકારભાવ હોવો જોઈએ અને એના માટે સમજપૂર્વકની પૂર્વ તૈયારી હોવી જોઈએ. એ તૈયારી અંતરના ઊંડાણ સુધી ઊતરી ગયેલી હોવી જોઈએ તો જ અંત સમયે બહાર આવે અને આ ભાવના મૃત્યુની સાથે ભવોભવને પણ સુધારી દે !

પરમ આરાધના કોણ કરી શકે ?

-પરમ ગુરુદેવ

પરમ સાથેનું મિલન કરાવતી
પરમ આરાધના કોણ કરી શકે ?

જ્યારે એક આત્માને ગુરુકૃપાએ આત્મબોધ પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે તેને સમજાય છે કે મારું સ્વરૂપ ચૈતન્યમય છે, દેહ સ્વરૂપ એ તો મારો ભ્રમ છે. પછી જ્યારે સત્ય realise થાય છે, ત્યારે તેનો ભ્રમ તૂટે છે અને તેને ચૈતન્યનો રણકાર સંભળાય છે ;

‘હું જ ચૈતન્યમય છું, હું જ સ્વયં જ્ઞાની છું, હું જ આત્મ સ્વરૂપ છું.’ અને તે વ્યક્તિને આત્મશુદ્ધિના ભાવ થાય છે અને તે પરમ આરાધના કરવા તત્પર બને છે.

જેમ-જેમ એક આત્માને ગુરુકૃપાએ ધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધા, ભક્તિ અને અહોભાવ પ્રગટે છે, તેમ-તેમ તેને વિશ્વાસ થાય છે કે તેના દર્શન ગુણની વિશુદ્ધિ થઈ રહી છે અને તેની દર્શન વિશુદ્ધિ તેને ચારિત્રની શુદ્ધિ કરાવશે, ચારિત્ર શુદ્ધિ આત્મશુદ્ધિ

કરાવશે, આત્મશુદ્ધિ આત્મસિદ્ધિ અપાવશે, આત્મસિદ્ધિ સિદ્ધત્વના પંથે, મોક્ષના માર્ગે લઈ જશે.

આ વિશ્વાસ વ્યક્તિને મૃત્યુને સુધારવા પ્રેરિત કરે છે, અને તે પરમ આરાધના કરવા ઉદ્યમવંત બને છે.

જ્યારે એક આત્માને મૃત્યુનું ભાન થાય છે, મૃત્યુને મહોત્સવ બનાવવાના ભાવ થાય છે, ત્યારે તેને ‘પરમ આરાધના’ એ જીંદગીની અપૂર્વ ક્ષણ લાગે છે, અનંત-અનંત ગુણોનું સર્જન થવાનો અહેસાસ થાય છે, અનંત-અનંત કર્મોનું વર્જન થઈ રહ્યું હોય એવો અનુભવ થાય છે. જાણે આત્મા અનંત-અનંત ગુણોથી સમૃદ્ધ થઈ રહ્યો હોય અને અનંત-અનંત દોષો ક્ષય થઈ રહ્યાં હોય એવી આત્માનુભૂતિ થાય છે. પરમ આરાધનાનાં ભાવોમાં તે દબ થાય છે. તેનામાં મેરૂ જેવી અડગતા આવી જાય છે, પુરુષાર્થ પ્રબળ બનતો જાય છે.

ત્યારે ‘પરમ આરાધના’ એ જ અંતિમ લક્ષ્ય બની જાય છે અને તે પરમ આરાધનાનો પુરુષાર્થ પ્રારંભ કરે છે.

જ્યારે એક આત્મા ગુરુની પ્રેરણા પામી, ગુરુના સાંનિધ્યે સમર્પિત થઈ માનવ ભવને સાર્થક

કરવાના લક્ષ સાથે, મૃત્યુને સુધારવાના, મૃત્યુને મહોત્સવ બનાવવાના ધ્યેય સાથે જ્યારે ‘પરમ આરાધના’માં જોડાય છે, પરમ આરાધક બને છે, ત્યારે તેમની ઉચ્ચ આત્મદશાની અનુમોદના કરવા અનેકના મસ્તક વંદનના ભાવ સાથે ઝૂકી જાય છે.

ત્યારે ‘પરમ આરાધકની’ આત્મ પ્રસન્નતા અનેકની પ્રેરણા બને છે.

**સર્વ જીવોની ક્ષમાપના
અને અંતર આલોચનાથી ઉજ્જવળ
બનેલો આત્મા અભિવંદનીય બને છે.**

જ્યારે એક આત્મા પરમ આરાધનામાં જોડાઈને, પ્રાયશ્ચિત અને આલોચના દ્વારા આત્માને નિર્મળ અને હળવો બનાવવાનો પુરુષાર્થ આદરે છે ત્યારે તેની aura શુભ થવા લાગે છે, તેના ભાવો શુભ થવા લાગે છે, તેના ભાવોની પરિણતી શુભ થવા લાગે છે અને આત્મા એક અનેરી પ્રસન્નતાથી પલ્લવિત થઈ જાય છે. તેનું મન શાંત-પ્રશાંત થઈ જાય છે. એ શાંતિ, એ પ્રસન્નતા એના ચહેરા પર પ્રતિબિંબીત થાય છે.

ત્યારે પરમ આરાધક દર્શનીય બની જાય છે, વંદનીય બની જાય છે.

પરમ આરાધના કોણ કરાવી શકે ?

-પરમ ગુરુદેવ

પરમ આરાધના કોણ કરી શકે ?

પરમ આરાધના કરવી એ કોઈ કાયરનું કામ નથી. એ તો જેમનું આત્મ શૌર્ય પ્રગટ થયું હોય, જેમનામાં અનંત આત્મબળ હોય, ઉત્કૃષ્ટ સહનશક્તિ હોય, જન્મો-જન્મની સાધના હોય અને આ ભવમાં પણ પળે-પળે પંડિત મરણનો મનોરથ સેવ્યો હોય, એ જ પરમ આરાધના કરી શકે.

પરમ આરાધના કોણ કરાવી શકે ?

પરમ આરાધના કરવી એ તો કઠિન છે જ પણ પરમ આરાધના કરાવવી, એ તો એનાથી પણ અત્યંત કઠિન છે. કેમ કે, એમાં પરમ આરાધના કરાવનારની જવાબદારી બહુ મોટી હોય છે.

માટે જ, પરમ આરાધના કરવા માટે કદાચ તત્પર તો ઘણા થાય, પણ કરાવનાર ગુરુ કે સત્પુરુષ કોઈક જ હોય.

પરમ આરાધકને પ્રથમ આરાધનાની સમજ અને મહત્તા સમજાવી એમના આત્મભાવોને સ્થિર કરાવવાના હોય, ભવોભવની આલોચના અને ક્ષમાપના કરાવવાની હોય અને એ બધાંથી વિશેષ દેહ અને આત્માના ભેદજ્ઞાનને realise કરાવવાનું હોય.

દેહ અને આત્માની ભિન્નતાનો અનુભવ એ જ કરાવી શકે, જેમણે સ્વયં એ ભિન્નતાની અનુભૂતિ કરી હોય. અનુભૂતિ હોય તો અભિવ્યક્તિ અંતર સ્પર્શી બને.

જેમની આંતરિક અનુભૂતિ શ્રેષ્ઠ હોય, તેમની અભિવ્યક્તિ અન્ય માટે પ્રેરક બની જતી

હોય છે.

પરમ આરાધનામાં ત્રણ વસ્તુઓ પર વિશેષ ધ્યાન રાખવાનું હોય છે.

પરમ આરાધના કરનારનું મન મક્કમ હોવું જોઈએ, મનની અડગતા હોવી જોઈએ અને મન સ્થિર હોવું જોઈએ.

કેમ કે, જેટલી જન્મની પીડા હોય, એના કરતાં અનેકગણી વધારે મૃત્યુની વેદના હોય છે. આત્મા શરીરના પ્રદેશે-પ્રદેશે જોડાઈ ગયો હોય તે છૂટો પડે એટલે વેદના તો થવાની જ! એ સમયે પરમ આરાધના કરાવનાર ગુરુનું વાત્સલ્ય અને શુભ vibrations, ગુરુ એ કરાવેલી ભિન્નતાની અનુભૂતિ, પરમ તત્ત્વને પામવાની ઉત્કૃષ્ટ ઝંખના, ગુરુની પ્રેરણા અને પ્રભુ પ્રત્યેનો પ્રેમ, તેમના માટે શ્રેષ્ઠ પરિબળ બની જાય છે. ગુરુની સમજ અને પ્રભુના સ્મરણમાં દેહની વેદના વિસ્મૃત થઈ જાય છે.

પરમ આરાધના કરનાર આરાધક પર ક્યારેક દેવલોકના દેવોનો ઉપસર્ગ પણ આવી શકે છે. માટે જ એ સમયે જે ગુરુ પોતાના યોગોનું વહન કરી શકે, શુભ ભાવો અને positive vibrationsને વહાવી શકે, જેમને આવી યોગાધ્યયનની process આવડતી હોય, એવા પ્રત્યક્ષ, સક્ષમ જ્ઞાની ગુરુ અથવા એમની પ્રેરણા જ આવી પરમ આરાધના કરાવી શકે છે.

આવા સક્ષમ ગુરુ જ એ સમયે આરાધકને આરાધનામાં સ્થિર કરાવી શકે છે, એમના આત્મભાવોને positive કરાવી શકે છે, એમને સત્યનું realisation કરાવી શકે છે, એમના પર આવેલા ઉપસર્ગોને ઉપશાંત કરાવી શકે છે અને એમની આરાધનાને નિર્વિઘ્ન, શાતાપૂર્વક, સમતાભાવે પરિપૂર્ણ કરાવી શકે છે.

પરમ આરાધના એ જ્ઞાતાદૃષ્ટા ભાવની આરાધના છે.

જે આત્મજ્ઞાની ગુરુ હોય એ જ આરાધકને... 'દેહને આહારથી નહીં પણ આત્મજ્ઞાનથી પોષણ આપવાનું છે, દેહને પદાર્થનો નહીં પણ જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપના ગુણોનો આહાર આપવાનો છે, આત્મ સ્વરૂપનું ચિંતન કરવાનું છે, આત્માને

પરમાત્મા બનાવવાની process કરવાની છે,' આવી સૂક્ષ્મ સમજ આપી આરાધકને હર પલ આત્મભાવમાં રમણ કરતાં રાખે છે.

પરમ આરાધના એ આસક્તિના

ત્યાગની આરાધના છે.

જેમણે સમગ્ર સંસારનો ત્યાગ

કર્યો છે, એવા પંચમહાવ્રતધારી

ત્યાગી ગુરુ જ પરમ આરાધકને દેહ

પ્રત્યેની આસક્તિ અને પરિવાર

પ્રત્યેના મમત્વનો ત્યાગ કરાવી,

'સ્વ'ની દિશા તરફ

પ્રયાણ કરાવી શકે છે.

'મૃત્યુ એ માત્ર દેહનો ત્યાગ નથી, દેહનો ત્યાગ તો અનંત ભવોમાં અનંતવાર કર્યો છે. હવે દેહ પ્રત્યેની આસક્તિનો ત્યાગ કરી, મૃત્યુનું પણ મૃત્યુ કરવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, દેહ હોવા છતાં દેહાતીત અવસ્થાનો અનુભવ કરવાનો છે, દેહ છતાં જે દેહાતીત બની જાય છે તે જ પરમના શરણને પામે છે.'

આવી સમ્યક્ સમજ આપી ગુરુ આરાધકની ત્યાગ ભાવનાને દૃઢ બનાવે છે, એમની આસક્તિની વૃત્તિને તોડાવે છે અને

એમની પરમ આરાધનાને સફળ અને સાર્થક બનાવે છે.

પરમ આરાધના કરાવનાર ગુરુ આરાધકના દેહ અને આત્માની care સાથે, દેહ અને આત્માની ભિન્નતાની અનુભૂતિ કરાવી, પરમ આરાધકના અંતિમ લક્ષ્યને સિદ્ધ કરાવવાનો પ્રબળ પુરુષાર્થ કરે છે અને એ આત્માની લક્ષ્ય સિદ્ધિમાં પરમ નિમિત્ત બનવાનો આત્મસંતોષ અનુભવે છે.

સાથે-સાથે પરમ આરાધકની આરાધના નિર્વિઘ્ન સંપન્ન થાય ત્યાં સુધી ગુરુની બહુ મોટી અને જબરદસ્ત જવાબદારી હોય છે. પરમ આરાધનાના, સંથારાના પ્રત્યાખ્યાન કર્યા પછી કોઈ આત્મા ચલિત ન થાય તે માટે ગુરુએ પ્રત્યાખ્યાન આપતાં પહેલાં પણ ખૂબ જ સાવધાની રાખવાની હોય છે.

ધન્ય છે પરમ આરાધના કરનાર આરાધક અને ધન્યાતિધન્ય છે, પરમ આરાધના કરાવનાર સમર્થ ગુરુ!

પરમ આરાધના કરવી, પરમ આરાધના કરાવવી અને પરમ આરાધના કરનારની અનુમોદના કરવી, તે ત્રણેય કર્તવ્ય શ્રેષ્ઠ છે.

સંથારા સાધકના ભાવ...

હે મૃત્યુ !

હું તને welcome કરું છું.

તારા કારણે હવે મને શ્રી સીમંધર સ્વામીના દર્શન અને ચરણ-શરણ પ્રાપ્ત થશે,

હવે મારે 'પરમ'ના વિયોગની વેદનાને સહન નહીં કરવી પડે !

પરમારા ધનાના શ્રેષ્ઠ Steps!

-પરમ ગુરુદેવ

એક વાત યાદ રાખવાની,
જો મારો જન્મ થયો છે, તો મારું મૃત્યુ થવાનું જ છે. જો મૃત્યુ નિશ્ચિત જ છે તો મારે મારા મૃત્યુનું planning પણ કરવું જોઈએ ને ?

તમારા મૃત્યુનું remote control તમારા હાથમાં હોવું જોઈએ.

મૃત્યુનું planning એ જ કરે, જેને અંત અને અનંતને સુધારવા હોય, જેને અંત સમયે પરમ આરાધના કરી, દુર્લભ એવા મનુષ્યભવને સાર્થક કરવો હોય.

અંત સમયે પરમ આરાધના કરવા, પરમ આરાધક બનવા શું કરવું જોઈએ ?

1 પ્રથમ Step : આત્માને ભાવિત કરો...

ભગવાને કહ્યું છે, પરમ આરાધક બની, અંત અને અનંત સુધારવા હોય તો પ્રથમ તમે જ્યારે સ્વસ્થ હો, મસ્ત હો, ત્યારે દરરોજ રાત્રે સૂતી વખતે અને દરરોજ સવારે ઊઠીને ત્રણ મનોરથની આરાધના કરવી જોઈએ.

પ્રભુ વીરના દરેક વારસદારના, દરેક શ્રાવકના ત્રણ મનોરથ હોય છે ;

પ્રથમ મનોરથ હોય છે, ક્યારે હું સંસારના પાપોથી મુક્ત થઈ જાઉં.

બીજો મનોરથ હોય છે, ક્યારે હું આ અસાર સંસારનો ત્યાગ કરી અને સંયમનો સ્વીકાર કરું.

ત્રીજો મનોરથ હોય છે, ક્યારે હું સંથારાપૂર્વક ચારે આહારનો ત્યાગ કરી પંડિત

મરણને પ્રાપ્ત કરું.

પરમ આરાધકે દરરોજ સવારે અને રાત્રે પ્રભુને પ્રાર્થના કરવી જોઈએ.

‘હે પ્રભુ ! ક્યારે એ ધન્ય ઘડી અને ધન્ય પલ આવશે, જ્યારે હું ચારેય આહારનો ત્યાગ કરીને પંડિત મરણને પ્રાપ્ત કરીશ !

પ્રભુ ! ક્યારે એ અપૂર્વ અવસર

આવશે, જ્યારે હું ગુરુના

સાંનિધ્યમાં, પંચમહાવ્રતધારી

સાધુ-સાધ્વીજીના સાંનિધ્યમાં પરમ

આરાધના કરી, સંથારાની સાધના

સાથે, મૃત્યુના આવકાર સાથે,

મૃત્યુના સ્વાગત સાથે પંડિત

મરણને પ્રાપ્ત કરીશ.

પ્રભુ ! ધન્ય એ દિવસ હશે અને

ધન્ય એ પલ હશે પ્રભુ !!’

આવી પ્રાર્થના સાથે પ્રતિદિન માનસિક રીતે, તમારી selfને પરમ આરાધનાની ભાવનાથી ભાવિત કરવી જોઈએ. પછી જ્યારે 8, 10, 25 કે 30 વર્ષ પછી જ્યારે મૃત્યુની ક્ષણ આવવાની હશે, ત્યારે તમને અંદરથી જ તમારો inner voice આવશે કે મારી એ ધન્ય પલ આવી ગઈ છે.

તમારા મનને, તમારા આત્માને સંથારાની, પરમ આરાધનાની ભાવનાથી ભાવિત કરતાં-કરતાં આત્મા પર એવો પ્રભાવ છોડી દો કે, જ્યારે પરમ આરાધનાનો સમય આવે ત્યારે

તમારો આત્મા જ તમને જાગૃત કરી દે.

2 દ્વિતીય Step : મનને train કરો

પરમ આરાધનાના આરાધક માટે મૃત્યુના planning માટેનું દ્વિતીય step છે, સ્વયંના મનને train કરવું, સ્વયંના self controlને strong બનાવવો.

પરમ આરાધનાનું મુખ્ય લક્ષ્ય છે, ઇચ્છાઓનું મૃત્યુ!

ઇચ્છાઓથી મુક્ત થવા અત્યારથી જ, તમારી અંદરમાં જાગતી એક-એક ઇચ્છાઓ પર break મારવાનું શરુ કરી દો.

આજે ફરવા જવાનું મન થયું છે, મનને કહી દો, નથી જવું, આજે આ dress પહેરવાનું મન થયું, મનને કહી દો, નથી પહેરવો, આજે movie જોવા જવાનું મન થયું, નથી જવું. આજે પાણીપુરી ખાવાનું મન થયું, નથી ખાવી, આજે friend સાથે વાત કરવાનું મન થયું, નથી કરવી.

જેમ-જેમ ઇચ્છા જાગૃત થાય, તેમ-તેમ તેના પર break મારતાં જશો તો તમારું મન એ પ્રમાણે train થતું જશે. મનને જેમ-જેમ train કરતાં જશો, મન ધીમે-ધીમે તે દિશામાં જવા લાગશે.

ધીમે-ધીમે તમારી ઇચ્છાઓ પર break મારતાં-મારતાં એક દિવસ એવો આવશે, જ્યારે તમે ઇચ્છાઓથી મુક્ત થઈ જશો.

જે દિવસે ઇચ્છાથી મુક્ત થઈ જશો, તે દિવસથી તમારી પરમ આરાધના start થઈ જશે.

ભગવાને કહ્યું છે ;

જે આત્માનું ઇચ્છા સાથે મૃત્યુ થાય છે, તે આત્માની ભૂત, પિશાચ, યક્ષ, કિત્તર, કિંપુરુષ, ભૂઈવાય જેવા વ્યતંર દેવોમાં ઉત્પતિ થાય છે.

જે આત્માનું ઇચ્છાથી મુક્ત થયાં પછી મૃત્યુ થાય છે, તેઓ સર્વશ્રેષ્ઠ વૈમાનિક દેવ બને છે.

માટે જ,

આસક્તિના મૃત્યુ પછી, ઇચ્છાઓના મૃત્યુ પછી દેહનું મૃત્યુ થાય તેને પરમ આરાધકનું મૃત્યુ કહેવાય છે, તેને સંતારાની સાધના કહેવાય છે.

શરીરનું મૃત્યુ થઈ જાય પણ આસક્તિનું મૃત્યુ ન થયું હોય, તેને ભગવાને 'બાલ મરણ' અજ્ઞાન મૃત્યુ કહ્યું છે.

આસક્તિના મૃત્યુ પછી, ઇચ્છાઓના મૃત્યુ પછી દેહનું મૃત્યુ થાય, તેને ભગવાને પંડિત મરણ કહ્યું છે.

। મુહું મુહું મોહ ગુણે જયંતં ।।

પરમ આરાધક એ હોય છે, જે ધીરે-ધીરે પોતાની self પર, પોતાના મન પર, પોતાની ઇચ્છાઓ પર, પોતાની વૃત્તિઓ પર સંયમ રાખવાનું start કરે છે.

3 તૃતીય Step : ગુરુ ચરણે વિનંતી કરો

જ્યારે આત્મા પરમ આરાધનાના ભાવથી ભાવિત થઈ જાય છે, જ્યારે એનો inner voice એને પ્રેરિત કરે છે કે, હવે પરમ આરાધનાનો સમય થઈ ગયો છે, ત્યારે તે આરાધકે ગુરુ ચરણે વિનયપૂર્વક વિનંતી કરવી જોઈએ કે, હે ગુરુદેવ! મને પરમ આરાધના કરવાના ભાવ થયાં છે, જો હું પરમ આરાધના કરવાને પાત્રવાન હોઉં તો આપ મને પરમ આરાધનાની આજ્ઞા પ્રદાન કરી, મને પરમ આરાધના કરાવવાની કૃપા કરશો જી!

એક આત્મા જ્યારે ગુરુ પાસે વિનંતી લઈને જાય છે, ત્યારે ગુરુ પોતાના અનુભવના આધારે, સ્વયંની મતિજ્ઞાનની નિર્મળતાના આધારે, સ્વયંની પ્રજ્ઞાના પ્રાગટ્યના આધારે check કરે છે, તે વ્યક્તિના આયુષ્ય કર્મો કેવા છે, કેવા પ્રકારની આયુષ્યની સ્થિતિ છે, વ્યક્તિના ભાવ કેટલાં ઉત્કૃષ્ટ છે, તેનું મનોબળ કેટલું strong છે, મમત્વ અને ઇચ્છાઓ કેટલાં ક્ષય થયાં છે... આ બધું check કરી, પછી ગુરુ પરમ આરાધનાની આજ્ઞા આપે છે અને સુવિધિપૂર્વક પરમ આરાધના કરાવી, તે આત્માના આ ભવના અંતને અને અનંતને સુધારી, સાર્થક કરે છે.

**દેહથી મુક્ત થવાના ભાવ પ્રગટ કરી,
દેહ આસક્તિથી મુક્ત થવાનો, દેહ
ઇચ્છાઓથી મુક્ત થવાનો, દેહ ભોગથી
મુક્ત થવાનો પુરુષાર્થ કરવો, તેને જ તો
કહેવાય છે પરમ આરાધના !**

પરમ આરાધના એ આ માનવભવનું અંતિમ લક્ષ્ય હોવું જોઈએ અને આ લક્ષ્યને સિદ્ધ કરવા આજથી તેનું proper planning કરવું જોઈએ.

પરમ

આરાધનાનું

પ્રથમ કર્તવ્ય

આલોચના

-પરમ ગુરુદેવ

આલોચના એટલે આત્માને શુદ્ધ-વિશુદ્ધ કરવાની process!

જૈન ધર્મ જ એક એવો ધર્મ છે જે એવું માને છે કે, પાપ કરવાથી જ પાપ ન લાગે, પણ પાપ ન છોડવાથી પણ પાપ લાગે.

પાપ કરવાથી પાપ લાગે, તમે કાંઈક ખોટું કે અયોગ્ય કરો એટલે પાપ લાગે આવું તો જગતના દરેક લોકો માને છે અને દરેક ધર્મમાં પણ કહે છે, જ્યારે ભગવાન મહાવીર ખૂબ જ સૂક્ષ્મ વાત કહે છે. ભગવાન કહે છે, પાપ કરો તો પાપ લાગે જ પણ ‘તમે પાપ ન કરો તો પણ પાપ લાગે.’

માનો કે, કોઈ કતલખાનામાં અત્યારે અનેક જીવો કપાઈ રહ્યાં છે, તમે ગુરુ સમક્ષ કે ધર્મ સ્થાનકમાં બેઠાં છો, છતાં પણ તમને એ કપાતાં

પશુઓને કાપવાનું પાપ લાગે છે, કેવી રીતે ?

બની શકે છે, તમે આ પહેલાંના પાંચ, પચીસ કે પચાસ ભવો પહેલાં slaughter house ચલાવતા હો, એ સમયે તમે પાપની પ્રવૃત્તિઓ કરતાં હો અને તે ભવમાં પાપોની આલોચના કર્યા વિના જ મૃત્યુ થઈ ગયું હોય, મૃત્યુ પહેલાં વોસિરાવ્યા વિના જ બીજો જન્મ લઈ લીધો હોય, એટલે દેહ બદલાય ગયો હોય પણ આત્મા તો એનો એ જ હોય !

શરીર બદલાઈ ગયું હોય પણ આત્માની સંવેદના તો એ જ હોય ને !

ભગવાન કહે છે, કોઈપણ વ્યક્તિનું પાછળના નવસો જન્મો સુધીનું connection એની memoriesમાં saved હોય છે. એટલે એ અનેક જન્મોમાં જે કાંઈ

પણ કર્યું હોય તે આજે પણ memoriesમાં saved હોય અને એક નાનકડું નિમિત્ત મળતાં જ બહાર આવે, એ connection અત્યારે પણ ચાલુ હોય.

જ્યાં સુધી ભૂતકાળની પ્રવૃત્તિઓ સાથેનું connection હોય, ત્યાં સુધી તેનું પાપ લાગ્યા જ કરે.

મૃત્યુ પહેલાં પાપની આલોચના કરી લીધી હોય, બધું વોસિરાવી દીધું હોય તો, તમારું connection બધાં સાથે cut થઈ જાય, પછી તમને ભૂતકાળની એ પ્રવૃત્તિ સંબંધી પાપ ન લાગે.

પરમ આરાધના એટલે ભૂતકાળના ભવોથી disconnect થવાની આરાધના !

હે પરમાત્મા ! અનંતકાળથી મારો આત્મા મિથ્યાત્વ, અપ્રત, પ્રમાદ, કષાય અને અશુભ યોગના કારણે આ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે. હે પરમાત્મનું ! આજના પાવન અવસરે, પરમ ગુરુના પાવન સાંનિધ્યે, અનંતકાળથી મારા આત્મા પર લાગેલા પાપ-દોષની આલોચના કરું છું, તેની નિંદા કરું છું, ગર્હા કરું છું અને ભાવપૂર્વક તસ્મિન્મિથ્યામિ દુઃકલ્પમ્ કરું છું.

આજે જ્યારે અંતિમ આરાધનાનો સ્વીકાર કરું છું ત્યારે મારા ભાવોમાં સ્થિર રહી શકું એવી કૃપા કરજો, કૃપા કરજો !!

અનંતકાળથી આ આત્મા સંસારના જન્મ, જીવન અને મૃત્યુની ઘટમાળ સાથે ચોર્યાસી લાખ પ્રકારની જીવાયોનિમાં ભટકતો રહ્યો છે, એક પણ એવું સ્થાન નહીં હોય જ્યાં જન્મ લીધો નહીં હોય, અને જ્યાં-જ્યાં જન્મ લીધો ત્યાં-ત્યાં રાગ-દ્વેષ, ઈર્ષ્યા-અદેખાઈ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભને જ પોષ્યા છે. ભવોભવમાં કેટલાંય પ્રકારની હિંસા કરી છે અને હજુ પણ કરે છે, આ શરીરને ટકાવવા બીજા જીવોની હિંસા કરી છે, કેટલાંય પ્રકારના અસત્ય ઉચ્ચારણ કર્યા છે, પોતાના સ્વાર્થ માટે કેટલાંય પ્રકારની ચોરી કરી છે, વાસના અને વિકારનું સેવન કર્યું છે, કેટલાંય પ્રકારના પરિગ્રહ રાખ્યાં છે.

તમામ પ્રકારના પાપ-દોષની નિંદા, આલોચના અને ગર્હાથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે.

બુદ્ધિના ઉપયોગના કારણે ધર્મ સ્થાનકમાં દેવ, ગુરુ, ધર્મ પ્રત્યે પણ અનંતવાર અવિનય,

અભક્તિ, અપરાધને અશાતના થઈ જાય છે, જ્ઞાન, જ્ઞાની, જ્ઞાનના સાધનોનો અવિનય અને અશાતના થઈ જાય છે, સાધુ-સાધ્વીજી અને ગુરુ પ્રત્યે શંકા, કંખા અને વિતિગિચ્છાના ભાવો થઈ જાય છે, પરમાત્માની વાણી પ્રત્યે અશ્રદ્ધા થઈ જાય છે, સંતોની અવહેલના થઈ જાય છે, આવા અનેક પ્રકારના પાપો અનંતા ભવોમાં અનંતવાર કર્યા પછી જ્યારે પુણ્યના ઉદયે સમજ આપનાર ગુરુનો યોગ થયો હોય ત્યારે શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસપૂર્વક ભાવથી ભૂલોની માફી માંગવાથી, નિખાલસ હૃદયે આલોચના કરવાથી આત્માની શુદ્ધિ અવશ્ય થાય છે.

આ જગતમાં પાપ કરવાવાળા તો અનંતા છે પણ ગુરુ કૃપાએ સમજ પામી, પાપનો પસ્તાવો કરનાર અનંતા જીવોમાં એક હોય છે.

જેના પરમ સૌભાગ્ય હોય એને જ પાપોની વચ્ચે, પાપ ધોતાં શીખવનાર ગુરુનો યોગ થાય, જે ખામેમિ, મિચ્છામિ અને વંદામિની ત્રિપદી આપી સંસાર સાગરથી પાર ઉતરવાની પ્રેરણા કરે.

સર્વ જીવોને ક્ષમા આપવી, સર્વ પાપોનું મિચ્છામિ દુઃકલ્પમ્ કરવું અને સર્વ ઉપકારીઓને

અંતરના ભાવથી વંદન કરવા એ જ આલોચનાની ત્રિપદી છે.

**‘મા’ની ગોદથી,
‘સ્મશાન’ની ગોદ સુધી
પહોંચવા સુધીમાં
આ જીવે અનેક પાપ કર્યાં છે,
અનેક દોષોનું સેવન કર્યું છે,
અનેક ભૂલો કરી છે.
બહારથી ધાર્મિક અને અંદરથી
દાંભિકની વૃત્તિને પોષી છે
પણ ગુરુ સમક્ષ જ્યારે
આલોચના કરીએ ત્યારે અંતર
આત્મામાં પાકો વિશ્વાસ હોવો
જોઈએ કે, મારી આલોચના,
મારી નિંદા, મારી ગર્હા
અને મારું પ્રતિક્રમણ મારા
આત્માને શુદ્ધ-વિશુદ્ધ બનાવશે.**

આલોચનામાં સર્વ પ્રથમ દેવ, ગુરુ, ધર્મ આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ-સાધ્વીજી, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપ સંબંધી કોઈપણ પ્રકારના પાપ-દોષ લાગ્યાં હોય, અવિનય કે અશાતના થયાં હોય તો તેનું મિચ્છામિ દુઃકલ્પમ્ આપી પછી જ ગુરુ મુખે પરમ આરાધનાનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ.

પરમ આરાધના પહેલાં આલોચના કરી આત્માને નિર્મળ બનાવવો જોઈએ.

પરમ આરાધના આત્મભાવમાં રમણતા! -પરમ ગુરુદેવ

પરમ આરાધના એટલે સંથારાની સાધના !

પરમ આરાધના એટલે અનશનવ્રતની આરાધના !

સંથારાની વ્યાખ્યા જ છે, અનશન વ્રત !
અનશન વ્રત એ વ્રત છે, જેમાં કોઈપણ જાતના આહારના પદાર્થ ન લઈ શકાય.

સર્વ પ્રકારના આહારનો ત્યાગ એ સંથારાની દ્રવ્ય સાધના !

સંથારાની ભાવ સાધના એટલે...

❁ મન, વચન, કાયાનો સંથારો

❁ સંબંધોનો સંથારો

❁ સગવડતાઓનો સંથારો

❁ સામગ્રીઓનો સંથારો

❁ સંજ્ઞાઓનો સંથારો

❁ સંપત્તિનો સંથારો

સંથારાની ભાવ સાધના એટલે સર્વ

પરિત્યાગની ભાવના સાથે આત્મભાવમાં રમણ કરવું, આત્માની શુભ દશાને અનુભવવી.

❁ **મન, વચન, કાયાનો સંથારો :**

પરમ આરાધકના ભાવ હોય કે, કાયાથી તો મારે કોઈ આહારના પદાર્થ ગ્રહણ નથી કરવા પણ મનથી પણ મારે મારા આત્મા અને પરમાત્મા સિવાય કોઈ વિચાર નથી કરવા. વચનથી મારે આત્મા અને પરમાત્મા સિવાય વધારે કાંઈ બોલવું નથી.

આ હોય છે... મન, વચન અને કાયાનો સંથારો !

❁ **સંબંધોનો સંથારો :**

પરમ આરાધકના એક જ ભાવ હોય, એક મારો આત્મા permanent છે, બાકી જગતના દરેક સંબંધો temporary છે, જે આ ભવમાં જન્મ સાથે સર્જાયા હતાં અને આ ભવમાં જ મૃત્યુ સાથે પૂરા થઈ જશે. આ જગમાં એક મારા

આત્મા સિવાય મારું કોઈ નથી, મારું કશું નથી. અનાદિકાળથી અશાશ્વતને શાશ્વત માની અનંત સંબંધો બાંધ્યા, હવે મારે સર્વ પ્રકારના સંબંધોથી મુક્ત થવું છે.

**જ્યારે સર્વ સંબંધો સાથે
disconnect થાવ ત્યારે જ
પ્રભુ અને ગુરુ સાથે
connection થાય.**

આ ભાવના એટલે સંબંધોનો સંથારો !

❁ **સગવડતાઓનો સંથારો :**

પરમ આરાધકનું એક જ લક્ષ્ય હોય છે, મારે હવે મને મળતી દરેક સગવડતાઓને, દરેક અનુકૂળતાઓને ધીમે-ધીમે છોડતા જવી છે. અનુકૂળતા સહજતાથી મળે તો પણ સ્વીકાર્ય છે અને નથી મળતી તો પણ મને એના વિના ચાલશે. ઠંડી લાગે તો પણ ચાલશે, ગરમી થાય તો પણ

મને વાંધો નથી. કેમ કે, મને એ સત્ય સમજાઈ ગયું છે કે, આજનું ક્ષણિક સુખ અંતે તો દુઃખ જ આપે છે.

**અનુકૂળતા મને
અરિહંતથી દૂર લઈ જશે અને
પ્રતિકૂળતા મને
પરમાત્માની સમીપ લઈ જશે.**

આ લક્ષ્ય જ સગવડતાઓનો સંચારો છે !

સામગ્રીઓનો સંચારો :

પરમ આરાધકની વિચારધારા હોય છે કે, આ lifeમાં કેટકેટલી સામગ્રીઓનો સંગ્રહ કર્યો છે ! કેટકેટલાં dresses, કેટકેટલાં ornaments, કેટકેટલી વસ્તુઓ, કેટલું furnitures, કેટલી decorationની વસ્તુઓ અને જરૂર વિનાની કેટલી વસ્તુઓ માત્ર શોખ અને show માટે ! એ બધું જ અહીં છૂટી જવાનું છે, માત્ર મારા કર્મો મારી સાથે આવવાના છે !

**આજે મને આનંદ છે,
જે મૃત્યુ પછી છૂટવાનું જ છે
એને મેં પહેલાં જ છોડી દીધું છે.**

જેમ-જેમ છૂટતું જાય છે, તેમ-તેમ એક પ્રકારની હળવાશ સાથે આત્મ પ્રસન્નતાનો આનંદ અનુભવાય છે !

આ વિચારધારા જ સામગ્રીઓનો સંચારો છે !

સંજ્ઞાઓનો સંચારો :

પરમ આરાધકના મનમાં ભાવ હોય છે કે, સંજ્ઞાઓના કારણે જ અનંતકાળ સંસારમાં પરિભ્રમણ કર્યું છે, આ ભવમાં સંજ્ઞાઓનો સંચારો કરી, મારે સંસાર પરિભ્રમણને પૂર્ણવિરામની દિશા તરફ લઈ જવો છે. હવે સંસારને ઘટાડવો છે અને આત્મશુદ્ધિ કરી, આત્મભાવમાં રમણ કરતાં-કરતાં મોક્ષ પ્રાપ્તિના લક્ષ્યને સિદ્ધ કરવો છે.

- આહાર સંજ્ઞા - આહાર તો છોડ્યો છે, પણ આહાર પ્રત્યેની આસક્તિ પણ છૂટવા લાગી છે, આહારની ઈચ્છા નહીં અને આહારની સ્મૃતિ નહીં !
- ભય સંજ્ઞા - હવે મનમાં કોઈ જાતનો ભય નથી, ન મૃત્યુનો ભય, ન સંબંધો છૂટવાનો ભય !
- મૈથુન સંજ્ઞા - મનમાં કોઈ જાતના વિકારના ભાવ નથી.
- પરિગ્રહ સંજ્ઞા - કોઈપણ વ્યક્તિ, વસ્તુ કે વાતાવરણ પ્રત્યે કોઈપણ પ્રકારનો ન રાગ છે, ન મમત્વભાવ છે.

આ ભાવ જ સંજ્ઞાઓનો સંચારો છે !

સંપત્તિનો સંચારો :

પરમ આરાધક વિચારે છે કે, સંસાર ચલાવવા સંપત્તિ જરૂરી હોય છે, પણ જરૂર કરતાં વધારે સંપત્તિને પ્રભુએ પરિગ્રહ કહ્યો છે, આ સમજ હોવા છતાં પરિગ્રહ છૂટતો નહોતો.

**જો જરૂર કરતાં વધારે
તબ મોટા હોય તો
સ્વયંતે જ વાગે,
તેમ જરૂર કરતાં વધારે સંપત્તિ
સ્વયંતા જ કર્મને વધારે !**

આજે સંપત્તિનો ત્યાગ... પરિગ્રહનો ત્યાગ... જાણે એક અનેરી હળવાશનો અહેસાસ કરાવે છે. મનની હળવાશ એ જ ચિત્તની પ્રસન્નતા છે, પરિગ્રહ મુક્તિનો પરમાનંદ છે.

આખી જીંદગી સંપત્તિનો મોહ રાખ્યો અને મન ઉપર ભાર રાખ્યો. આજે એ મોહનો ક્ષય કર્યો અને મોક્ષનો અનુભવ અનુભવ્યો. આ વિચાર જ સંપત્તિનો સંચારો છે.

દ્રવ્ય સંચારા અને ભાવ સંચારા સાથે આત્મભાવોની રમણતા માટે અનિવાર્ય હોય છે, 'સ્વ'નું ધ્યાન ! ધ્યાન આત્માને realise કરવાની process છે. ધ્યાન એ સ્વયંને મળવાનો માર્ગ છે.

**'પર' થી પર થઈ,
સ્વયંતે મળવું, સ્વયંતે અનુભવવું
અને 'સ્વ' માં રમણ કરતાં-કરતાં,
'પર' એવા દેહનો પણ
સમજપૂર્વક, સહજભાવે ત્યાગ
કરવો એ સંચારો છે.**

પરમ આરાધના એટલે મૃત્યુનો સ્વીકાર...

જે આવવાનું જ છે, તેનો આવકાર !

સર્વ પાપદોષથી મુક્ત થઈ... આત્મશુદ્ધિ કરી,

આત્મ સિદ્ધિને પામવાનો અવસર !

પરમારાધનામાં

આત્મબળને પ્રબળ કરતી પરમ પ્રેરણા

એક આત્માને જ્યારે સંસારની ક્ષણભંગુરતા અને પરમ આરાધનાની મહત્તા સમજાઈ જાય છે, ત્યારે તે ગુરુના ચરણ-શરણમાં ભવ અને ભવોભવને સાર્થક કરાવતી પરમ આરાધનાની આજીજી લઈને આવે છે. ગુરુ તે આત્માની યોગ્યતા, પાત્રતા, મક્કમતા અને શૌર્યતાની કસોટી કરી, તેને પરમ આરાધના કરાવે છે.

પરમ ગુરુદેવ પરમ આરાધકના આત્મબળને પ્રબળ કરતી, ભવોભવના પાપોનું પ્રાયશ્ચિત અને આલોચના કરાવતી, દેહ અને આત્માની ભિન્નતાનો અહેસાસ કરાવતી, પરમાત્માના શરણભાવનો સ્વીકાર કરાવતી, સમ્યક્ સમજથી સમૃદ્ધ આરાધના કરાવે છે. ભાવયાત્રા દ્વારા શ્રી સીમંધર સ્વામીના ભાવદર્શન કરાવી આરાધકની શ્રદ્ધાને અતૂટ બનાવે છે, ઉપકારીઓના ઉપકારોનું સ્મરણ કરાવી, અંતરમાં ઉપકારભાવ પ્રગટ કરાવે છે, પરમ આરાધનાની ગરિમા સાથે આરાધકની આરાધનાને શ્રેષ્ઠ અને સહજ બનાવે છે.

પરમ આરાધકના આત્મબળને પ્રબળ કરતી પરમ ગુરુદેવની વિવિધ પ્રેરણા:

અપૂર્વ અવસર એવો આવ્યો...

જેમણે આખું જીવન પોતાના આત્માને દેવ, ગુરુ અને ધર્મના ભાવોથી અહોભાવિત કર્યો હોય, પલ્લવિત કર્યો હોય, એમને જ અંતિમ સમયે પરમ આરાધના કરવાના ન માત્ર ભાવ થાય પણ એમને એવા યોગ અને સંયોગો પણ પ્રાપ્ત થાય.

તમારા પર દેવ, ગુરુ ધર્મની કૃપા વરસી છે, માટે જ, તમારા જીવનમાં આ અપૂર્વ અવસર આવ્યો છે, તમે સ્વસ્થતાની સાથે ધર્મભાવમાં, સમભાવમાં રહી શકો છો. તમને ગુરુનો યોગ પ્રાપ્ત થયો છે અને પરિવારજનોની સંમતિ પણ પ્રાપ્ત થઈ છે.

તમારા પરમ સદ્ભાગ્ય છે કે આજે તમને ગુરુના શ્રીમુખેથી ભવોભવના પાપો અને દોષોની આલોચના અને પ્રાયશ્ચિત કરવાનો અપૂર્વ અવસર પ્રાપ્ત થયો છે, સભાનપણે, સમજ સાથે તમે શરણભાવનો સ્વીકાર કરી શકો છો.

પૂર્વે કરેલાં પુણ્યનો ઉદય થયો અને તમને વીતરાગ પ્રભુનો ધર્મ, પ્રભુના પુત્ર એવા ગુરુ, ધર્મ ધ્યાન કરી શકો એવી સંપૂર્ણ ઇન્દ્રિયોયુક્ત કાયા, સર્વ પ્રકારના સંયોગો અને સાનુકૂળતાઓ પ્રાપ્ત થઈ છે, પરમ આરાધના કરવાનો અપૂર્વ અવસર પ્રાપ્ત થયો છે.

આ જગતમાં લાખો જીવો એવા છે, જેમને મૃત્યુ ક્યારે આવ્યું, આયુષ્ય ક્યારે પૂરું થઈ ગયું, એ સમજે એ પહેલાં જ એમની વિદાય થઈ જાય છે.

આ જગતમાં લાખો જીવો એવા છે, જેઓની વિદાય hospitalના bed પર હેરાન થતાં-થતાં થાય છે. તો કેટલાંય જીવો એવા છે જેમની વિદાય accidentના કારણે વેદનાને સહન કરતાં-કરતાં થાય છે, ત્યારે તમને મૃત્યુને સમજવાનો, મૃત્યુનું planning કરવાનો, મૃત્યુને સહર્ષ સ્વીકારવાનો અને મૃત્યુને welcome કરવાનો અપૂર્વ અવસર પ્રાપ્ત થયો છે.

ધન્ય છે તમારા મનોબળને !

ધન્ય છે તમારી પરમ આરાધનાને !

ધન્ય છે તમારા મનની મક્કમતાને !

ધન્ય છે તમારી આત્માની આ સ્થિરતાને !

આજે તમે પરમાત્માના ચરણ અને શરણને અનુરૂપ બની રહ્યાં છો.

ભવિષ્યમાં તમારો આત્મા ઉચ્ચથી ઉચ્ચતમ દશાને પ્રાપ્ત કરતાં-કરતાં કેવળજ્ઞાન અને કેવળ દર્શનને પામે, એ જ અમારા અંતરના ભાવ અને આશીર્વાદ છે.

મૃત્યુનું આગમન એ જ પરમ સાથેના મિલનની પળ છે

આ ભાવ સાથે પરમ ગુરુદેવ પરમ આરાધનાના આરાધકની હિંમત અને આત્મશૌર્યતાને અડગ બનાવે છે.

આ દેહ એ તો આત્મા પરનું temporary વસ્ત્ર છે. જેમ પહેરેલાં વસ્ત્રને આપણે કાઢી નાંખીએ છીએ અને નવા વસ્ત્રને પહેરીએ છીએ, તેમ આ દેહને છોડવાનો છે અને પરમ આરાધનાના ઉત્કૃષ્ટ ભાવો સાથે હવે નવા દેહ વસ્ત્રને ધારણ ન કરવો પડે એવો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ દેહથી કાયમ માટે મુક્ત થઈ વીતરાગી બનવાનું છે, પૂર્ણ ચૈતન્યને પ્રગટ કરવાનું છે.

મૃત્યુ પલ-પલ નજીક આવી રહ્યું છે. એ તો આવવાનું જ છે. એને તમે ગમે તેટલો દૂર કરવાનો પ્રયત્ન કરશો, તો તમારો એ પ્રયત્ન નિષ્ફળ જ થવાનો છે. કેમ કે, મૃત્યુ તો એના યથા સમયે આવીને ઊભું રહેવાનું જ છે. જો એ આવવાનું જ છે તો તેને દૂર કેમ કરવાનું? એને તો પ્રેમથી આવકારવાનું હોય, એનો સહર્ષ સત્કાર કરવાનો હોય, એનું સ્વાગત કરવાનું હોય! આપણે તો પ્રભુ મહાવીરના વીર સંતાન છીએ.

મૃત્યુ આવીને શું કરશે ?

મૃત્યુ આવીને આ અશાશ્વત એવા દેહનું મૃત્યુ કરશે, જ્યારે હું તો શુદ્ધ, બુદ્ધ, અજર, અમર, અવિનાશી, શાશ્વત આત્મા છું. મારું મૃત્યુ કરી શકે, એવો કોઈ કાળ નથી, તો પછી મૃત્યુનો ભય શા માટે? મૃત્યુથી ભાગવાનું શા માટે?

**આ અમૂલ્ય માનવભવનું
લક્ષ્ય જ તો છે ને કે,
આ દેહનું મમત્વ છોડીને,
આ દેહ પ્રત્યેના રાગનો
ત્યાગ કરીને વિદેહી બનવાનું!
દેહનો ત્યાગ થશે, દેહ વસ્ત્ર છૂટશે,
તો જ તો આત્માનું
પરમાત્મા સાથે મિલન થશે ને!**

આજે પ્રભુ મિલનની ઝંખનાને તીવ્ર બનાવો, પ્રભુ શરણની તડપને strong બનાવો અને પ્રભુને પ્રાર્થના કરો...

હે પરમાત્મા !

મારા ભાવ શુદ્ધ હોજો !

મારા ભાવ પવિત્ર હોજો !

મારા ભાવ નિશ્ચલ હોજો !

હું દરેક પરિસ્થિતિમાં શાંત અને સમાધિભાવમાં રહી શકું, એવી કૃપા વરસાવજો... એવી કૃપા વરસાવજો !

જેના શરણે જઇએ, તેના જેવા થઇએ...

પ્રભુના બન્યાં પછી, પ્રભુ જેવા બનવાના શ્રદ્ધાભાવને દઢ કરવા પરમ ગુરુદેવ સમ્યક સમજની જ્ઞાનધારા વહાવતાં ફરમાવે છે કે,

પુત્ર, પુત્રી, પરિવાર તો આ જન્મના

સ્વજનો છે, ભવોભવના સ્વજન તો પરમાત્મા છે. આ બધાં તો આ શરીરના સ્વજનો છે, આ જન્મ પછીના સ્વજનો છે જ્યારે પરમાત્મા તો આપણા permanent એવા આત્માના permanent સ્વજન છે. આપણે તો આપણા આત્માના સ્વજનના ઘરે જવાનું છે, આપણા શાશ્વત એવા મોક્ષના ઘરે જવાનું છે.

યાદ રાખો, આ જગમાં મારું કોઈ નથી, આ જગમાં મારું કશું નથી. એક માત્ર પરમાત્માના ચરણ અને શરણ જ મારા છે. મારે આ ભવની કોઈ સગાઈ જોઈતી નથી, મારે તો માત્ર મારા પરમાત્માની લગની જોઈએ છે.

આ ભાવને અંતરમાં એવા અંકિત કરી દો કે તમારો આ ભવ સફળ થઈ જાય, તમારી પરમ આરાધના સાર્થક થઈ જાય અને તમારી વિદાય શ્રેષ્ઠ બની જાય.

અનંતકાળથી સંબંધોની માયામાં જોડાયેલાં આ આત્માને આજે સંબંધોથી મુક્ત કરી દો અને શરણ ભાવનો આહલાદક અનુભવ કરો.

જીવું તો ગુરુના ચરણમાં છું.

જાઉં તો પ્રભુના શરણમાં છું.

જ્યાં સુધી જીવન છે ત્યાં સુધી તમે પ્રભુપુત્ર એવા ગુરુના ચરણમાં છો અને વિદાય પછી તમે પ્રભુના શરણમાં હશો.

આ ભવમાં તો ભૂલ થઈ ગઈ, સંસાર ઊભો થઈ ગયો પણ હવે એક જ ભાવના ભાવો કે આવતા ભવે પ્રભુના ચરણ-શરણ અને સંયમયાત્રા જ જોઈએ છે. મારે તો મારી આત્મયાત્રામાં, મોક્ષયાત્રામાં આગળ વધવું છે, અનાદિકાળથી અલ્પ વિરામ કરતાં આ સંસાર પરિભ્રમણ પર પૂર્ણ વિરામ કરવું છે, માટે જ, જ્યાં સુધી પ્રભુ ન મળે ત્યાં સુધી ભવોભવ ગુરુના

ચરણ-શરણ અને ગુરુના શરણમાં સંયમ સ્વીકાર સાથે મોક્ષમાર્ગમાં આગળ વધવું છે.

આ વારંવાર જન્મ-મરણ કરવાના, કેટલાંય જીવોની હિંસા કરવાની, કેટલાંય પાપો કરવાના, કેટલાંય રાગ-દ્વેષ કરવાના, કેટલાંય અવગુણોને પોષવાના... ના... ના! મારે હવે આવા એક પણ ભવ નથી જોતાં, મારે તો પ્રભુના અને ગુરુના ચરણ-શરણમાં રહીને, એમના જેવા બનવું છે, એમના જેવા આત્મગુણોને પ્રગટ કરવા છે, અનાદિકાળના અવગુણોને દૂર કરવા છે.

જેમ-જેમ એક-એક આત્મગુણો પ્રગટ થતાં જશે, જેમ-જેમ એક-એક અવગુણો દૂર થતાં જશે, આત્મા શુદ્ધ-વિશુદ્ધ થતો જશે અને એક દિવસ, એક ઘડી.. એક ક્ષણ એવી આવશે જ્યારે પૂર્ણ શુદ્ધ થયેલો આત્મા સિદ્ધ અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરી લેશે, અનંત-અનંતકાળ માટે આત્મા મોક્ષમાં બિરાજમાન થઈ જશે.

આજે પરમાત્માને ઉત્કૃષ્ટ

અહોભાવથી, અંતરના નાદથી

આજીજી કરો...

હે પરમાત્મન્ !

હું તારા શરણમાં આવી રહ્યો છું.

હે પરમાત્મન્ !

મારે હવે કૃષ્ણપક્ષી મટીને

શુકલપક્ષી થવું છે.

મારે હવે અપરિત સંસારી નહીં,

પરિત સંસારી થવું છે.

મારે મિથ્યાત્વી મટી,

સમકિતી થવું છે.

મારે અવિરત નહીં, વિરત થવું છે.

મારે હવે સર્વ પાપ-દોષોને, ભૂલો

અને ક્ષતિઓને આલોવીને,

એનું પ્રતિક્રમણ કરીને,

નિઃશત્ય થઈને પરમ મુક્તિને

પ્રાપ્ત કરવી છે.

ગુરુના માર્ગદર્શનમાં

મારે મોક્ષમાર્ગનું દર્શન કરવું છે

હે આત્મન્ ! માતા-પિતાએ શરીરને જન્મ આપ્યો હતો પણ આજે ગુરુ તમારા આત્મજ્ઞાનને જન્મ આપે છે, જેથી તમે તમારા આત્માનું દર્શન કરી શકો અને તમારા આત્માને એના શાશ્વત ઘર, મોક્ષ સુધી લઈ જઈ શકો.

જ્યાં સુધી આયુષ્ય છે, ત્યાં સુધી જીવન છે. આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં જ આત્માની આ દેહમાંથી વિદાય થાય છે. દરેક સંબંધો અને દરેક વ્યવહારો પણ આયુષ્ય પુરું થવા પર સંપન્ન થઈ જાય છે. આ જ છે જીવનની ક્ષણભંગુરતા અને આ જેમને સમજાય જાય છે, તે જ પરમ આરાધના દ્વારા જીવનને સાર્થક કરે છે.

કેટલાંય આત્માઓ એવા હોય છે, જેની આંખ મિંચાય તે પહેલાં કાયમ માટે આંખ ખુલી જાય છે, અને કેટલાંય આત્માઓ એવા હોય છે, જેની આંખ મિંચાવાની ઘડી આવી જાય, તો પણ આંખ ખુલતી નથી.

તમે પરમ સદ્ભાગી છો કે, તમારી આંખ મિંચાય તે પહેલાં જ તમારી આંખો કાયમ માટે ખુલી ગઈ !

જેમ જંગલની અંદર અજાણ્યા રસ્તામાં પથિક ખોવાય જાય અને અચાનક કોઈ માર્ગ બતાવનાર મળી જાય, તેમ સંસારના જંગલમાં અનંત-અનંતકાળથી ભટકતાં તમારા આત્માને આજે એક માર્ગ બતાવનાર માર્ગદર્શક મળી ગયાં છે, જે તમને મોક્ષના માર્ગનું દર્શન કરાવી રહ્યાં છે.

તમને જ્યારે-જ્યારે મન થાય, જ્યારે-જ્યારે ભાવ થાય ત્યારે કાઉસગ્ગ કરતાં રહો. જેમ-જેમ કાઉસગ્ગની સાધના વધતી જશે, કાયાના ઉત્સર્ગની અનુભૂતિ વધતી જશે.

જેમ-જેમ કાયાનો ઉત્સર્ગ થતો જાય,

તેમ-તેમ કાયાના ઉપસર્ગ ઘટતાં જાય,

કાઉસગ્ગ એ કાયાના ઉપસર્ગોને

ઘટાડવાની process છે.

જેમ-જેમ કાઉસગ્ગ વધતાં જાય તેમ-તેમ apan શુદ્ધ થતી જાય, આત્માની પરિણિતીઓ શુભ થતી જાય.

આ જગતમાં કેટલાંય જીવો સાથે સંબંધ બાંધ્યા અને દરેક વખતે એમ જ માન્યું કે, આ મારા પોતાના છે, આને મારા માટે ખૂબ જ પ્રેમ છે, આને મારા માટે સાચી લાગણી છે, પણ અંતે તે બધાં જ સંબંધો છૂટતા જ ગયાં !

આજે ભાવ કરો કે બાંધીને છોડવા પડે, એવા સંબંધો હવે નથી જોતાં, હવે તો ક્યારેય ન છૂટે એવું પરમાત્માનું શરણ જોઈએ છે.

સંબંધોમાં તો અનંતકાળ વિતાવ્યો, હવે આ અમૂલ્ય ક્ષણોને શરણમાં વિતાવવાની છે.

જે તમારો સાથ છોડે, એની પહેલાં તમારે એનો સાથ છોડી દેવાનો છે.

આ જગતમાંથી તમને જોઈતું હતું તે બધું

જ મળ્યું, પણ અંતે એમાંથી તમને શું મળ્યું ? કાંઈ જ નહીં ! જગતે આપ્યું ઘણું પણ મળ્યું કાંઈ જ નહીં.

હવે એ મેળવવું છે, જે ક્યારેય છૂટે નહીં !

અનંતકાળમાં મોક્ષ મેળવવા તમે અનેક પ્રયત્નો કર્યા હશે, પણ દરેક વખતે નિષ્ફળ ગયાં હશે, એટલે જ આજ સુધી સંસાર પરિભ્રમણ ચાલુ છે.

ગુરુ બન્યા વિના અનંતા જીવો મોક્ષમાં ગયાં છે, પણ ગુરુ બનાવ્યા વિના એક પણ નહીં !

આજે તમારા અનંતા પુણ્યોદયે તમને ગુરુનું શરણ, ગુરુનું સાંનિધ્ય અને ગુરુની કૃપા મળી છે, ગુરુનું શરણ જ તમારા મોક્ષનું કારણ છે.

ગુરુનું શરણ એ હોય છે, જે તમને ક્યાંય અટકવા ન દે અને તમને ક્યાંય ભટકવા ન દે,

ગુરુના માર્ગદર્શનમાં જ તમને મોક્ષના માર્ગનું દર્શન થાય !

આજ ઉપકાર માનો આ જિનશાસનનો, જેના શાસનમાં તમને શરણ મળ્યું છે અને પરમ આરાધના કરવાની opportunity મળી છે. જિનશાસનની આ જ ઉત્તમ બલિહારી છે, જ્યાં મૃત્યુનું પણ celebration કરી શકાય છે.

હે જિનશાસન !

તે મને શરણ આપી, મારા પર મહા ઉપકાર કર્યો છે, મારા અનંતકાળના અલ્પ

વિરામ પર પૂર્ણ વિરામ મૂકી શકું, એવો પુરુષાર્થ કરાવ્યો છે.

હે જિનશાસન !

તને પામીને હું ધન્ય બન્યો, હવે જ્યાં સુધી મોક્ષ ન થાય, ત્યાં સુધી જિનશાસનમાં આસન મળે એ જ મારી ભાવના છે અને એ જ મારી પ્રાર્થના છે.

ભલે ઝૂંપડામાં જન્મ મળજો,

પણ જિનશાસન સદાય મળજો !

ગુરુની આજ્ઞામાં માત્ર જીવન જ નહીં મૃત્યુ પણ સુધરી જાય !

જ્યારે એક આત્માને ગુરુકૃપાએ આત્મબોધ પ્રાપ્ત થાય છે, આત્મ અસ્તિત્વનું realisation થાય છે, હું આત્મા છું, દેહ સ્વરૂપ એ મારો ભ્રમ છે, એ સત્ય સમજાય છે, અને જ્યારે એ ભ્રમ તૂટે છે, ત્યારે તેને ચૈતન્યનો રણકાર સંભળાય છે... હું આત્મા છું, હું ચૈતન્યમય છું, હું આત્મ સ્વરૂપ છું.

જેને આ રણકાર સંભળાય છે, તે જ આત્મશુદ્ધિ અને આત્મ સિદ્ધિના લક્ષ્ય સાથે ગુરુ સાંનિધ્યે પરમ આરાધના કરવા તત્પર થાય છે.

ઇચ્છા એ સંસારનું કારણ છે, ઇચ્છાનું

મૃત્યુ એ મોક્ષનું કારણ છે.

પરમ આરાધનાના ફળ સ્વરૂપે પણ કોઈ પ્રકારની ઇચ્છા ન રહે એવી સમ્યક્ સમજ આપી દરેક પરિસ્થિતિનો સમભાવે સ્વીકાર કરવાની પ્રેરણા આપે છે.

ઇહલોગાસંસપ્પઓગે, પરલોગાસંસપ્પઓગે,
જીવિયાસંસપ્પઓગે, મરણાસંસપ્પઓગે,
કામભોગાસંસપ્પઓગે...

પરમ આરાધના પછી મનમાં એવી કોઈ ઇચ્છા ન જાગે કે આવતા ભવે મને સંસારના સર્વ શ્રેષ્ઠ સુખો અને ઉચ્ચ પદ મળે, દેવલોકના દિવ્ય સુખ મળે, એવી જાગૃતિ રખાવે છે પરમ ગુરુદેવ !

જીવવાની કોઈ ઇચ્છા નહીં અને મૃત્યુનો કોઈ ડર નહીં ! જીવવું પડે તો કોઈ જાતનું દુઃખ નહીં અને મૃત્યુ જલ્દી આવી જાય એવી કોઈ ઇચ્છા નહીં, વેદનાની હાય હોય નહીં !

રડતાં-રડતાં જાય એને સંસારી જીવ કહેવાય. હસતાં-હસતાં જાય એને વીરનો વારસદાર કહેવાય !

અલ્પગુણીમાંથી
અનંતગુણી બનવા
બધું સ્વીકાર કરે, એ જ
પરમ આરાધક કહેવાય !

પરમ આરાધના એટલે...

માનવભવને સાર્થક કરવાની અમૂલ્ય ક્ષણ...

જેમાં... અનંત ગુણોનું સર્જન થાય

અને અનંત કર્મોનું વર્જન થાય !

પરમ આરાધકની પ્રભુ પ્રાર્થના

હે પ્રભુ! આજે ગુરુકૃપાએ મને સમજાઈ ગયું છે કે, તીર્થંકર પ્રરૂપિત ધર્મ એ જ સત્ય છે, એ જ સર્વોત્તમ શ્રેષ્ઠ છે, એ જ પરિપૂર્ણ છે, એ જ સંપૂર્ણ ન્યાયયુક્ત છે અને એ જ મારા આત્માને શુદ્ધ-વિશુદ્ધ કરવા સમર્થ છે.

હે પ્રભુ! આ જ મુક્તિનો માર્ગ છે, આ જ નિર્વાણનો માર્ગ છે, આ જ સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થવાનો માર્ગ છે, પ્રભુ ! મને આ સત્ય ધર્મ પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા અને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે, પ્રભુ ! હું આપના ધર્મનો... આપના આ મુક્તિ માર્ગનો પ્રેમથી સ્વીકાર કરું છું.

હે પ્રભુ! મારા ગુરુની અસીમ કૃપાથી આજે મને મારા આત્માને શુદ્ધ-વિશુદ્ધ કરવાનો, આપના આ મુક્તિ માર્ગે આગળ વધવાનો અપૂર્વ અવસર પ્રાપ્ત થયો છે. હે પ્રભુ ! આજે આપના શ્રી ચરણ-શરણમાં મારા સર્વ પાપ-દોષોની આલોચના કરું છું, નિંદા કરું છું, ગર્હા કરું છું. મારા આત્માથી થયેલાં સર્વ પાપ- દોષોનું મિચ્છામિ દુક્કડમ આપું છું.

હે પ્રભુ! અનંતકાળના અનંતા ભવો ભૌતિક જગતના સંબંધોમાં

વિતાવ્યાં છે, પ્રભુ ! બસ, હવે આપની સાથેનો સંબંધ મળે એવી કૃપા કરજો !

હે પ્રભુ! અનંતા ભવોમાં અને આ ભવમાં પણ સુખના અનેક સાધનો ભોગવ્યાં, પ્રભુ ! આવતા ભવે સુખના સાધનો મળે કે ન મળે, પણ પ્રભુ ! મુહુપત્તી, રજોહરણ, પાત્રા અને પ્રભુ, આપનો વેશ મળે અને હું નિર્દોષ અને નિષ્પાપ જીવન જીવી શકું એવું જ્ઞાન અને એવી સમજ મળે, એવી કૃપા કરજો !

હે પ્રભુ! અનંતા ભવોમાં આ અશુચિમય દેહના સૌંદર્યની જ ખેવના કરી છે, દેહની જ care કરી છે, દેહને જ શણગાર્યો છે પણ પ્રભુ, હવે મને દેહની અશાશ્વતતા અને આત્માની શાશ્વતતા સમજાઈ ગઈ છે, પ્રભુ ! હવે મને મારા આત્મ સૌંદર્યની ખેવના જાગી છે, પ્રભુ ! મને મારા આત્મા પ્રત્યે પ્રેમ થાય અને હું મારા આત્માની care કરી, એને શુદ્ધ-વિશુદ્ધ કરી શકું, એવા ભાવ મારા અંતરમાં જાગૃત થાય એવી કૃપા કરજો !

હે પ્રભુ! પરમ આરાધનાની પરમ તૃપ્તિના, અત્યંત પ્રસન્નતાના આ અપૂર્વ અવસરે આપની પાસે માંગી-માંગીને બસ, એટલું જ માંગુ છું કે, આવતો ભવ મને એવો મળજો, જેમાં દેવ, ગુરુ, ધર્મનું શરણું હોય, પરમાત્માનું સ્મરણ હોય અને ભક્તિના ભાવો હોય ! પ્રભુ ! જન્મ થતાં જ્યારે મારી આંખ ખુલે ત્યારે મને પ્રભુના અથવા પ્રભુપુત્ર એવા પંચમહાવ્રતધારી સંતના દર્શન થાય, પારણામાં જ નમસ્કાર મંત્ર સાંભળવા મળે અને નવમાં વર્ષે જ પ્રભુ ગુરુનો યોગ થઈ જાય અને સંયમનો સંયોગ સર્જાય જાય, પ્રભુ ! એવી કૃપા કરજો... એવી કૃપા કરજો !

હે પ્રભુ! હવે આ દેહથી મુક્ત થઈ, મારે એ પ્રદેશમાં, એ નગરમાં આવવું છે, જ્યાં અનેક શેઠ, સેનાપતિ, ગાથાપતિ, કેટલાંય શ્રાવકો, કેટલાંય સાધકો આપના દર્શન કરી, નયનને પવિત્ર કરતાં હશે, આપની વાણીનું શ્રવણ કરી, કર્ણ પવિત્ર કરતાં હશે, આપને વંદન કરીને, કાયાને પવિત્ર કરતાં હશે, આપના સાંનિધ્યમાં આત્માને નિર્મળ અને પવિત્ર કરતાં હશે. પ્રભુ ! મારે પણ એ પ્રદેશમાં, એ નગરમાં, આપના એ પાવન સાંનિધ્યમાં આવવું છે, પ્રભુ ! એવી કૃપા કરજો !

પ્રભુને પ્રાર્થના કરી, પરમ આરાધક પ્રભુને સ્વયંના ભાવો અર્પણ કર્યાનો આત્મસંતોષ અનુભવે છે, સાથે-સાથે એની પ્રભુ મિલનની તડપ પણ તીવ્ર બને છે.

પરમ આરાધના ઐક વિધિ

‘કોઈપણ સાધના જ્યારે
વિધિપૂર્વક કરવામાં આવે,
ત્યારે તે સિદ્ધિ અને
સફળતા અપાવે છે !’

પરમ આરાધના...

જેમની lifeમાં ગુરુ હોય, તેમને તો ગુરુ જ સુયોગ્ય વિધિ પ્રમાણે પરમ આરાધના કરાવે. જો ગુરુ પ્રત્યક્ષ હાજર ન હોય તો, ગુરુ જેમને આજ્ઞા આપે, તે વ્યક્તિ પરમ આરાધના કરાવે.

જેમની lifeમાં ગુરુ ન હોય એમણે પૂજનીય સંત-સતીજીઓને વિનંતી કરવી જોઈએ અને જેમને પૂજ્ય સંત-સતીજીઓનો યોગ પણ ન થાય એમણે સ્વયં જાગૃત અવસ્થામાં પરમ આરાધના કરવી હોય, તે આ પ્રમાણે ભાવ અને વિધિપૂર્વક આરાધના કરી શકે છે.

જીવનપર્યંત શ્રાવકના બાર વ્રતની આરાધના કરનાર સાધક, જ્યારે આત્મશુદ્ધિના લક્ષ્ય સાથે અંતિમ આરાધનારૂપ સંચારો કરવાની ભાવના

ભાવે છે, ત્યારે સાધકે...

- દેવ, ગુરુ, ધર્મની સાક્ષીએ ત્રણ વખત નમસ્કાર મંત્રનું સ્મરણ કરવું.
- દેવ, ગુરુ, ધર્મને ભાવપૂર્વક, વિનયપૂર્વક, શ્રદ્ધાપૂર્વક તિકબુત્તોના પાઠથી ત્રણ વંદના કરવી.
- પૂર્વે સ્વીકારેલા વ્રતોની આલોચના કરવી, પ્રાયશ્ચિત કરવું.
- 18 પ્રકારના પાપ સ્થાનક, ચારે પ્રકારના આહાર અને શરીરના મમત્વ ભાવનો 18+4+1=23 એમ 23 બોલનો આજીવન ત્યાગ કરવો, તેના પ્રત્યાખ્યાન ગ્રહણ કરવા.
- ચૌદ રાજુલોકમાં રહેલ સર્વ જીવો સાથે ત્રણ વખત ખમત-ખામણા કરવા.

- સર્વ જીવો પ્રત્યે મૈત્રી ભાવના કરવી.
- અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતામાં રાગ-દ્વેષનો ત્યાગ કરી, સમભાવમાં રહેવું.
- ઉપસર્ગ કે પરિસહમાં સંતાપ કર્યા વિના, આત્મભાવમાં રમણ કરતાં રહેવું.
- સર્વ પ્રકારના ભૌતિક ભાવોની આસક્તિથી મુક્ત થઈ સમાધિભાવમાં સ્થિર થવું.
- જીવન કે મૃત્યુની આકાંક્ષાથી પૂર્ણપણે દૂર રહેવું.
- પરમાત્માનું નામ સ્મરણ અને સ્તુતિ કરવી.
- સતત ‘હું આત્મા છું, દેહથી ભિન્ન છું’, ભાવમાં લીન રહેવું.
- જ્યાં સુધી શાતા અને અનુકૂળતા હોય ત્યાં સુધી સતત ચાર શરણાંના જાપ કરતાં રહેવા.

જીવનની વાસ્તવિકતા સમજવતાં

રાષ્ટ્રસંત પરમ ગુરુદેવના

શ્રીમુખેથી સરી પડ્યા ઉદ્ગારો... સાંભળજે હા...

સાંભળજે હો મનવા સાંભળજે... મનવા સાંભળજે...

ચ્યા દેહ તો ચ્યંતે રાખ થવાનો,

રૂપ-ચરૂપની પાર જવાનો

ચ્યા જીવન તો છે માયા,

ના યાદ રહે પડણયા

નથી કાયમનો રહેવાસો,

તારો બદલાવાનો રાશિ

રાખ થવાનું ગુમાન તારું,

ખિસ્સે ના ભર મકાન તારું,

ઓળખ તારો બદલાવાનો,

ઓળખનારા પાશુ બદલાશે

બદલાશે તારો ચાંખો પાશુ,

દ્રશ્યો એમાં પાશુ બદલાશે

જે પારાશુમાં ખૂલે,

તે પાલખોમાં નીકળે

Scan to watch on

www.youtube.com/ParasdharmTV

જો મારું આયુષ્ય નિદ્રાવસ્થામાં જ પૂર્ણ થઈ જાય તો ?

તે માટે પણ પ્રભુએ શ્રેષ્ઠ સાધના બતાવી દીધી...

રાત્રે નિદ્રાવસ્થામાં કદાચ આયુષ્ય પૂર્ણ થઈ જાય તો પણ, સમાધિ મરણ જ થાય તે માટે રાત્રે સુવાના સમયે તથા વિપત્તિ-ઉપસર્ગો-મરણાંતિક કષ્ટો, અકસ્માત સમયે કે મૃત્યુ સમય નજીક આવી રહ્યો છે તેવું લાગે ત્યારે સાગારી સંથારો ગ્રહણ કરવા માટે આ પ્રકારે બોલવું :

|| આહાર શરીરને ઉપધિ, પર્યક્ષ્ણું પાપ અટાર, ||
|| મરણ આવે તો વોસિરાવું, ને જીવું તો આગાર ! ||

સવારે ઉઠીને, ભય, વિપત્તિ કે અકસ્માતમાંથી ઉગરી જઈએ કે બિમારીમાં આહારાદિ લેવા હોય ત્યારે સાગારી સંથારો પાળી લેવામાં આવે છે. સાગારી સંથારો પાળવા માટે આ પ્રમાણે બોલવું, 'મારો સંથારો પૂર્ણ કરું છું, તેમાં કોઈ દોષ લાગ્યાં હોય તો આલોવું છું...'

તેમ બોલી ત્રણ વખત **નમસ્કાર મહામંત્ર** ગણવા.

જન્મ દિવસે મૃત્યુનું Planning!

પરમ ગુરુદેવના ચરણોમાં
ભાવપૂર્વક વંદન !

હે ગુરુ પરમાત્મા ! આજના આ structureના જન્મદિવસે આ બાળ એના મુસ્કુરાતુ મૃત્યુ માટે એના પરમને પ્રાર્થના કરે છે. જેનો અંત સુધરે એનો અનંત સુધરે છે, માટે આ બાળક તેનો અનંત સુધારવા મુસ્કુરાતા મૃત્યુ માટે planning કરે છે એના પરમને વિનંતી કરે છે.

મારું આયખુ ખૂટે જે ઘડીયે,
ત્યારે મારા હૃદયમાં પધારજો,
છે અરજી તમોને બસ એટલી,
મારા મૃત્યુને ગુરુજી સુધારશો.

મૃત્યુ માટેની મારી પહેલી ભાવના :

હે ગુરુ પરમાત્મા ! મારા જીવનનું એક લક્ષ્ય છે, જો પરમાત્માની કૃપા હશે, ગુરુદેવ ! આપની આજ્ઞા હશે અને આ શરીરનો સાથ હશે તો... હું મારા જીવનના 50માં વર્ષે સંયમ જીવન અંગીકાર કરીશ, એવા ભાવ ભાવું છું. આજની ભાવેલી ભાવના, આવતીકાલની સંભાવના બને એવી ભાવના ભાવું છું. કારણ કે, મારા એવા ભાવ છે

કે મારી વિદાય ઘરેથી નહીં, પરંતુ ઉપાશ્રયમાંથી સંયમ જીવન અંગીકાર કરીને, ઈચ્છાઓના મૃત્યુ સાથે સંથારા સહિત થાય અને મારો આ દેહ પાલખી સાથે વિદાય થાય.

મારા મૃત્યુને સુધારવા અત્યારથી જ હું ત્યાગ, પરિગ્રહ ત્યાગ અને ઈચ્છાઓનું મૃત્યુ કરવાની શરૂઆત કરી દઉં. અત્યારથી ત્યાગની practice કરું, જેથી મૃત્યુના સમયે મને સંપૂર્ણ ત્યાગ અને પરિગ્રહ છોડતાં કોઈ વિચાર ન આવે અને મારું મૃત્યુ થાય તે પહેલાં મારી ઈચ્છાનું મૃત્યુ કરી ગુરુના શરણ અને ચરણમાં મૃત્યુ પામું એવા ભાવ મારા છે.

પરમાત્માની પછેડી હોય અને રજોહરણ સાથે મારી વિદાય થાય એવી ભાવના ભાવું છું.

મારી મારા પરમ ગુરુને યાચના :

હે પરમ ! death નક્કી છે, પણ dateની મને ખબર નથી.

હે ગુરુદેવ ! મારી death ક્યારે આવશે તે ખબર નથી પણ આપને હું એક વિનંતી કરું છું કે

માનો કે, કોઈ કારણસર હું દીક્ષા ન લઈ શક્યો અથવા મારું મૃત્યુ વહેલું આવે તેમ છે, ત્યારે તમે કૃપા કરીને અનુશાસન કરજો કે હું ઓછામાં ઓછું મૃત્યુ પહેલાંના ત્રણ મહિના કે 6 મહિના સંયમ જીવન અંગીકાર કરી અને પછેડી પહેરીને મારી વિદાય થાય. મારા ઉપર અનુશાસન કરી સંકેત આપજો અથવા એવો આદેશ આપજો કે હું સંયમજીવન અંગીકાર કરી વિદાય લઉં.

જો હું કદાચ સંસારમાં હોવ અને મૃત્યુ આવે તો શું કરીશ ? તેનું મારું planning...

સૌથી પહેલાં તો હું ઉપકાર માનીશ મારા પરમ ગુરુદેવનો કે મને સમજરૂપી અમુક tips આપવા બદલ જેવી કે...

- મુઠ્ઠી પરચક્રખાણ
- સાગારી સંથારો, યાવતજીવન સંથારો
- આલોચના / ભવ આલોચના
- અપ્પાણં વોસિરામિની સમજ

સમય અને સંજોગો પ્રમાણે આ ચાર સમજનો ઉપયોગ કરી તેને અમલમાં મૂકી શકું માટે દર 15 દિવસે એકવાર આના ઉપર અનુપ્રેક્ષા કરી mocdrill કરીશ.

15
seconds

જો મૃત્યુ મને 5 second / 10 second અથવા 15 second આપે તો હું શું કરીશ ?

જો મારી પાસે સાવ ઓછો સમય છે તો હું મુઠ્ઠીવાળી, 'જય જિનેન્દ્ર' અને 'જય ગુરુદેવ' બોલીશ. જેથી પચ્ચક્રમાણ સાથે જિનેશ્વર ભગવાન અને મારા પરમ ગુરુદેવનું સ્મરણ કરતાં - કરતાં મારી વિદાય થાય.

જો મૃત્યુ મને એક મિનિટનો સમય આપે તો હું શું કરીશ ?

હું સૌથી પહેલાં મુઠ્ઠી પચ્ચક્રમાણથી મુઠ્ઠી બંધ કરી, સર્વ જીવોને 'મિચ્છામિ દુક્કડમ્' કરીશ. અપ્પાણં વોસિરામિ કરીશ અને સાગારી સંથારાનો પાઠ બોલીશ અને પછી સમય વધતાં નમસ્કાર મંત્રના સ્મરણ સાથે મારી વિદાય થાય.

1
minute

1
hour

જો મૃત્યુ મને એક કલાકનો સમય આપે તો ?

મારા એવા ભાવ છે કે સંથારાની વિધિસર આરાધના કરું. પછી ચત્તારિ શરણં પવ્વજ્જામિ... અરિહંતા શરણં પવ્વજ્જામિ... માંગલિક શ્રવણ કરું. વ્રત પચ્ચક્રમાણ ગ્રહણ કરી શ્રાવક દીક્ષા લઉં. મિચ્છામિ દુક્કડમ્/અપ્પાણં વોસિરામિ કરી દર્શિશ. અંતે નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધના કરતાં - કરતાં મારી વિદાય થાય.

જો મૃત્યુ મને એક અથવા બે દિવસનો સમય આપે તો ?

સૌથી પહેલાં હું મારા પરમને વિનંતી કરીશ કે મને સંયમ જીવન અંગીકાર કરાવી, મારો ભવ સુધારે. હું કદાચ એક દિવસનું પણ સંયમ જીવન પાળી શકીશ તો તે ધન્ય હશે. પાઠ વિધિસર સંથારો / માંગલિક અને નમસ્કાર મહામંત્રની સાથે મારી વિદાય થાય.

1
day

મૃત્યુ મને થોડો વધુ સમય આપે તો ?

ગુરુના ચરણ અને શરણમાં જઈ સંયમ અંગીકાર કરવાની ભાવના ભાવીશ.

મૃત્યુ માટે મારું અન્ય planning...

મારા મૃત્યુના સમયે મારી પાસે ન કોઈ સંપત્તિ હોય, ન gold હોય,
મારા નામે ન કોઈ bank balance હોય, ન કોઈ property હોય.
આ બધાંથી મુક્ત થઈ, વોસિરાવિને મારી વિદાય થાય.

મૃત્યુના સમયે મારી આસપાસ કોઈ સ્વજન ન હોય અને કદાચ કોઈ કારણસર સ્વજન હોય તો હું તેમને પહેલેથી જ inform કરી દર્શિશ કે મને કોઈ relation યાદ ન કરાવે. માત્ર નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધના કરાવે.

દેવ, ગુરુ અને ધર્મના ચરણ અને શરણમાં મારી વિદાય થાય.

કદાચ હું સંસારમાં હોવ તો પણ એવું planning કરીશ કે મારા મૃત્યુના સમયે પછેડી પરમાત્માની પહેરેલી હોય અને હાથમાં રજોહરણ લઈને વિદાય થાય. મારું dead body વધારે સમય ઘરમાં ન રાખે.

હે ગુરુદેવ! આજના દિવસે આવા planning કરવાનો પ્રયત્ન કરેલ છે. મારાથી

કોઈ ભૂલ-ચૂક થઈ હોય તો ખામેમિ... મિચ્છામિ... વંદામિના ભાવ સાથે આલોચના કરું છું.

હવે મારા મૃત્યુને સુધારવાની જવાબદારી તમારી છે. જે સ્વીકારી અને સુધારવા ઉપકાર કરવા બાળકની પ્રાર્થના....

Thank You Bhante... Param Shree

- આપનો બાળક વિશાલ

આ કશું નહીં રહે

આ કશું નહીં રહે, તે કશું નહીં રહે, (2)
તારું ગણો તું જેને, તારું નહીં રહે...

આ કશું નહીં રહે

જેના ઉપર ભરોસો, તુજને ગણા લગી છે... (2)
આધાર એ બધાંનો (2), તું બોલ ક્યાં લગી છે...
જે ઘડી શરીરમાં, ચેતના નહીં રહે...
તારું ગણો તું જેને, તારું નહીં રહે...

આ કશું નહીં રહે, તે કશું નહીં રહે....

ભેગા કરે તું સાધન, મનના પ્રમોદ માટે...
ઉપભોગ ક્યાં લખ્યો છે (2), તારા લૂખા લલાટે...
આજ તું રમે જમે, કાલ તું નહીં રહે...
તારું ગણો તું જેને, તારું નહીં રહે...

આ કશું નહીં રહે, તે કશું નહીં રહે....

ભેળા મળ્યાં પ્રવાસી, લેવા ઘડી વિસામો...
પલવારનો પરિચય (2), પલવારના નિવાસી...
જ્યાં સમય પૂરો થશે, કોઈ પળ નહીં રહે...
તારું ગણો તું જેને, તારું નહીં રહે...

આ કશું નહીં રહે, તે કશું નહીં રહે... (૨)

સૌજન્ય : ગુરુભક્ત શ્રી મહેતા પરિવાર

હે પરમાત્મન્... !
મને આવતો ભવ એવો આપજે...
જ્યાં જન્મ લઉં
ત્યાં સંબંધોમાં, લાગણીમાં,
રાગમાં, વ્યવહારમાં
જોડાઈ ન જાઉં...
કોઈ સાથે પ્રીત નહીં,
કોઈ પ્રત્યે મમત્વ નહીં...
પ્રિતી કરું તો...
મારા સ્વયંના આત્મા સાથે !
આત્મભાવમાં રહી...
સમભાવે સાધના કરું...
આત્મગુણોનો અનુભવ કરતાં કરતાં...
આત્માને પરમાત્મા બનાવું...
હે પ્રભુ ! એવી કૃપા કરજો...
એવી કૃપા કરજો... !!

राष्ट्रसंत परम गुरुदेव श्री नम्रमुनि महाराज साहेब प्रेरित

अर्हम युवा सेवा ग्रुप संचालित
 रिलायन्स फ़ाउण्डेशनना सहयोगे

★ ★ ★
**GIFT
 MITHAAI
 SPREAD
 MITHAAS**
 ★ ★ ★

18000+
**SWEET BOXES
 DISTRIBUTED**

Distribution activity is still on ★

VISIT NOW : www.arham.org | CALL : 7666708869

